

متن پرسش

سلام استاد: خواستم نظرتون را راجع به نکته زیر بفرمایید اگر درست باشه واقعا ادم مبره تو زندگی و انگیزه ای برای زیارت نداره: اهل قبور و از جمله پیامبران و امامان (ع) نه صدای ما را می شنوند و نه دعای کسی را اجابت می کنند مرحوم استاد شیخ نعمت الهه صالحی نجف آبادی به نقل مستقیم از علی نجار دبیر بازنشسته و پژوهشگر دینی در سال (۶۴ یا ۶۵) بود. در ماه رمضان مرحوم آیت الله حاج شیخ نعمت الله صالحی نجف آبادی در اصفهان بود و نماز جماعت به امامت ایشان که فردی محقق و دانشمندی بزرگ بود در مسجد الحجه برگزار می شد. نماز گذاران این مسجد اغلب جوانان مخلصی بودند که بسیاری از آنها به خیل شهدا پیوستند. در آن ماه هر روز عصر در زیر زمین مسجد جلسه کلاس و پرسش و پاسخ توسط ایشان برگزار می شد. سخنان آن مرحوم بسیار عمیق و قابل تامل بود و گاهی آنقدر تازگی داشت و خلاف باورهای سنتی بود که به همه شوک وارد می کرد بطوری که با وجودی که تمام آنها مستند به آیات قرآن بود پذیرش آنها بسیار سخت و گاهی غیر ممکن بود. بعنوان مثال یکروز بحث ایشان به آنجا رسیده بود که، (اهل قبور و از جمله پیامبران و امامان (ع) نه صدای ما را می شنوند و نه دعای کسی را اجابت می کنند) و این حرفی بود که برای همگان بسیار ثقیل و هضم آن بسیار دشوار و حتی غیر قابل تحمل بود. بطوری که یکی از حضار برخاست و با صدایی که اعتراض از کلامش محسوس بود گفت: حاج آقا؛ ما وقتی به زیارت امام رضا(ع) می رویم به آن حضرت عرض می کنیم: السلام علیک یا علی بن موسی الرضا، اشهد انک تشهد مقامی و تسمع کلامی و ترد سلامی و تعلم حاجتی و تقضی حوائجی و..... شهادت می دهیم که تو جایگاه مرا می دانی، کلام مرا می شنوی و جواب سلام مرا می دهی و حاجت مرا می دانی و حوائج مرا برآورده می کنی و... مرحوم آیت الله صالحی با آرامش پاسخ داد و گفت: راوی این مطالب جهود بوده است و سپس ادامه داد که: ۱. هر چیزی اعم از زیارت یا حدیث و... که مغایر با قرآن باشد مطمئن باشید از معصوم نیست و باید به دیوار کوفت. ۲. این جمعیتی که اطراف ضریح امام و در رواق ها و صحن ها و... از امام رضا همزمان حاجت می طلبند و او را می خوانند، تعدادشان از صدها نفر تجاوز می کند، تازه اضافه کنید مردمی که در شهرهای دور مانند اصفهان، تهران و... او را صدا می زنند. حال اگر امام رضا (ع) توانایی داشته باشد که هم زمان تک تک آنها را ببیند و صدای تک تک آنها را طور مجزا بشنود و حوائج تک تک آنها را بطور مجزا و همزمان بداند و حوائج تک تک آنها را بر آورد کند و راه دور و نزدیک هم برایش فرقی نکند، چنین کسی با چنین توانایی «اله» است. یعنی با قدرتی خارق العاده. پس قبول این فرض، «لا اله الا الله» را نقض می کند زیرا غیر از الله «اله» دیگری هم وجود دارد. بعبارت دیگر یا

باید «لااله الاالله» را قبول کنیم یا اینگونه فرض هارا، زیرا هردو با هم قابل جمع نیست. و از طرفی این گونه صفات از اختصاصات خداوندی است زیرا او سمیع و بصیر و قاضی الحاجات است. ۳. وقتی حضرت علی (ع) فرقی شکافته و در بستر خوابیده بود، برای مداوای او یک پزشک یهودی آوردند. و این درحالی بود که سه امام (ع) بر بالین او بودند، امامان حسن، حسین و سجاد خردسال و چندین امامزاده از جمله حضرت ابوالفضل (ع)، و اینها همگی بر بالین حضرت گریه می‌کردند و با وجودی که او عزیزترین کس نزد آنان بود اما کار خارق العاده‌ای برای او نمی‌توانستند انجام دهند تا او شفا یابد و تازه همه آنها هم زنده بودند. حال وقتی در زمان حیاتشان و آن‌هم برای عزیزترین کسشان نتوانستند کار خاصی انجام دهند، چگونه انتظار دارید که در زمان ممات برای دیگران بتوانند کاری انجام دهند. و این درحالی است که قرآن می‌فرماید: إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّكُمْ صَادِقِينَ اعراف ۱۹۴: «مسلماً آنهایی که [برای حاجات خود] به جای خدا می‌خوانید، [اعم از فرشتگان، ارواح انبیاء، اولیاء و مقدّسین] بندگانی همچون خود شما هستند. پس [برای آزمایش و تجربه هم که شده] آنها را بخوانید تا درخواست شما را [در حاجات] برآورده کنند، اگر راست می‌گوئید! أَلَهُمْ أَزْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا اعراف ۱۹۵: آیا آنها را پاهایی است که با آن قدم بردارند [و به دنبال حل مشکلات شما بروند؟] یا دست‌هایی که با آن [بر دشمن] یورش آورند؟ یا چشم‌هایی که با آن [احوال پریشان شما را] ببینند؟ یا گوش‌هایی که با آن [درد دل‌های شما را] بشنوند؟ ... و ده‌ها آیه دیگر که بر بی‌تأثیر بودن واسطه‌ها در برآوردن حاجات دلالت می‌کند. و این اولین جرقه‌ها بود که زده شد و شوک‌هایی بود که وارد شد آنهم در آن تاریخ که خیلی سخت بود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً می‌دانید که ایشان نسبت به مجرد نفس در غفلت بوده‌اند و دیدید که در کتاب «شهید جاوید» هم چه ضعف‌هایی از خود نشان دادند و مرحوم شهید مطهری تا حدی که منجر به جدال نشود، جواب ایشان را دادند. اطلاعات زیادداشتن، مهم نیست، ایشان اتفاقاً در فهم همان اطلاعات، ضعیف‌اند. به همین جهت جامعه علمی شیعه توجهی به حرف‌های ایشان نکردند که بیشتر، از بین بردن عمر بود. موفق باشید